

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **R., a.s., J.**, zastúpený advokátkou: JUDr. G. C., J., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ulica č. 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutie žalovaného č. I/223/13448-80775/2006/999518-r zo dňa 27.11.2006 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/10/2007-40 zo dňa 12.03.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/10/2007-40 zo dňa 12.03.2008 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/223/13448-80775/2006/999518-r zo dňa 27.11.2006 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Košice I. č. 695/231/89981/2006/Ger zo dňa 23.10.2006a **z r u š u j e** podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ OSP a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 10 000,-- Sk do tridsiatich dní od doručenia rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. G. C., J..

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7S/10/2007-40 zo dňa 12.03.2008 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. I/223/13448-80775/2006/999518-r zo dňa 27.11.2006 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Košice I č. 695/231/89981/2006/Ger zo dňa 23.10.2006, ktorým bolo žalobcovi vyrubené penále za nezaplatenie dane z prevodu a prechodu nehnuteľností včas a v správnej výške, vo výške 0,5% z nedoplatku dane za každý deň omeškania, za obdobie od 02.07.2005 do 30.09.2006 v celkovej sume 1 775 944,-- Sk.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalobcovi vznikla daňová povinnosť dňa 23.02.2001, pretože tento deň je dňom, kedy mu vznikajú práva a povinnosti daňovníka v súvislosti s povolením vkladu do katastra nehnuteľností, čím mu zároveň vzniklo právo na aplikáciu § 23a, 27a zákona č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 318/1992 Zb.) a na základe uvedeného nebolo možné akceptovať tvrdenie žalobcu, že na výšku úroku, resp. na penále sa mali aplikovať právne predpisy účinné v čase začatia správneho konania, t.j. účinné ku dňu 02.07.2005.

Sankčný úrok podľa § 35b ods. 1 písm. d/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) sa viaže na vznik daňovej povinnosti od 01.01.2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 554/2003 Z.z., v ktorom boli vypustené ustanovenia o sankčných postihoch. Ak teda správny orgán vo svojom druhostupňovom rozhodnutí zo dňa 27.11.2006 potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, konal v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že znenie zák.č. 318/1992 Zb. ku dňu 23.02.2001 neobsahuje súdom citované ustanovenie § 23a, rovnako ani uvádzanú výšku penále 0,1% z nedoplatku dane, maximálne však do 100% dlžnej sumy, ale obsahuje len § 23. Z tohto dôvodu súdom uvádzané právo na aplikáciu § 23a zákona č. 318/1992 Zb. považuje žalobca za zmätočné a nesprávne, keďže toto ustanovenie v danom čase neexistovalo, resp. v ňom uvedená výška penále od účinnosti tohto ustanovenia, neodôvodňuje správnosť rozhodnutia súdu.

Rovnako sa žalobca nestotožnil s oprávnenosťou postupu žalovaného ako aj s jeho argumentáciou, že sankčný úrok podľa § 35d ods. 1 písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. sa viaže až na vznik daňovej povinnosti od 01.01.2004 t.j. od účinnosti zákona č. 554/2003 Z.z., ktorým boli vypustené ustanovenia o sankčných postihoch.

Žalobca je názoru, že § 110e zák.č. 511/1992 Zb. neobsahuje žiadny odkaz či podmienku, ktorá by potvrdzovala názor súdu a predmetné ustanovenie zákona malo byť použité práve v tomto prípade na vyrubenie penále. Podľa žalobcu je na daný namietaného penále.

S poukazom na uvedené žalobca považuje penále vyrubené v nesprávnej výške, čo spôsobilo ukrátenie žalobcu na majetkových právach, keďže sankčný úrok mal byť vyrubенý vo výške štvornásobku základnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska platnej v deň vzniku daňového nedoplatku, t.j. k 02.07.2005 ($4 \times 3\% = 12$) z dlžnej sumy ročne a nie vo výške 182,5% z dlžnej sumy ročne v zmysle zák.č. 318/1992 Zb. tak, ako v napadnutom rozsudku uviedol krajský súd. Výška sankčného úroku mala byť podľa odvolateľa za uvedené obdobie vo výške 116 774,-- Sk a nie vo výške 1 775 944,-- Sk, čím došlo k poškodeniu žalobcu vo výške 1 659 220,-- Sk. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zrušil, resp. aby ho zmenil, žalobe vyhovel a žalobcovi priznal náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania.

K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný dňa 27.05.2008 tak, že súhlasí s argumentáciou žalobcu, že v prípade absencie ustanovení o penále v hmotnoprávnom predpise (zákon č. 554/2003 Z.z.) sa postupuje podľa osobitného predpisu, t.j. zákona č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na prechodné a záverečné ustanovenia upravené v § 17 citovaného zákona je však možné aplikovať § 35b ods. 1 písm. d/ zák.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, upravujúce sankčný úrok až pri vzniku daňovej povinnosti po 01.01.2004, kedy nadobudol účinnosť zák.č. 554/2003 Z.z., v ktorom boli vypustené ustanovenia o sankčných postihoch. Do účinnosti citovaného zákona bol sankčný postih (penále) upravený v hmotnoprávnom predpise § 23 ods. 2 zák.č. 318/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a v ustanovení § 23a zák.č. 107/2002 Z.z., ktorým sa menil a dopĺňal zák.č. 318/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

Na základe uvedených skutočností navrhol žalovaný, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/10/2007-40 zo dňa 12.03.2008 ako vecne správny a to z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu obsahuje dôvody, pre ktoré je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušiť. Na základe uvedeného v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 4 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj správcu dane podľa § 250j ods.2 písm. a/ O.s.p.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že na základe platobného výmeru vydaného Daňovým úradom Košice I zo dňa 23.10.2006 č. 695/231/89981/2006/Ger bolo žalobcovi vyrubené penále za nezaplatenie dane z prevodu a prechodu nehnuteľností včas a v správnej výške vo výške 0,5% z nedoplatku dane za každý deň omeškania za obdobie od 02.07.2005 do 30.09.2006, v celkovej sume 1 775 944,-- Sk. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca sa dostal do omeškania s platením dane z prevodu a prechodu nehnuteľností v období uvádzanom v rozhodnutí správcu dane ako aj v rozhodnutí žalovaného, ktorý potvrdil predmetné rozhodnutie správcu dane napadnutým rozhodnutím zo dňa 27.11.2006.

Predmetom posúdenia veci bolo, či sa na predmetné omeškanie žalobcu vzťahuje právna úprava obsiahnutá v zákone č. 554/2003 Z.z. v spojení so zák.č. 318/1992 Zb. v znení účinnom do 31.03.2002, alebo či je možné aplikovať na daný právny stav ustanovenia § 110e zák.č. 511/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu vydania prvostupňového rozhodnutia, t.j. ku dňu 23.10.2006 v spojení s § 35b ods. 1 písm. d/, ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb.

Zo zákona č. 554/2003 Z.z. o dani z prevodu a prechodu nehnuteľností a o zmene a doplnení zákona č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch v znení zákona č. 238/2000 Z.z. (ďalej len zák.č. 544/2003 Z.z.), konkrétne z § 18 vyplýva, že ustanovenia tohto zákona sa uplatnia, ak daňová povinnosť vznikne do konca roku 2004.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd správne ustálil, že žalobcovi daňová povinnosť vznikla dňa 23.02.2001, pretože uvedeným dňom vznikajú práva a povinnosti daňovníka v súvislosti s povolením vkladu do katastra nehnuteľností. Podľa § 19 zák.č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností, v znení účinnom do 31.03.2002, vyplýva, že podľa § 19 písm. b/ daňová povinnosť vznikne pri dani z prevodu alebo prechodu nehnuteľnosti zápisom do katastra nehnuteľností.

Podľa § 17 zák.č. 554/2003 Z.z. ak daňová povinnosť k dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností vznikla pred 01.01.2004, postupuje sa podľa doterajších predpisov s výnimkou § 29 zák.č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností v znení účinnom pred 01.04.2002, ak daňová povinnosť k dani z dedičstva, dani z darovania a k dani prevodu a prechodu nehnuteľností vznikla do 01.04.2002.

Podľa § 110e zákona č.511/1992 Zb. (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. januára 2005) ustanovenia tohto zákona sa použijú na pokuty a sankčný úrok účinné od 1.januára 2004, ako aj na zrušené penále, pokuty a zvýšenie dane, **ak konanie o nich bude prebiehať po nadobudnutí účinnosti tohto zákona** a nezaniklo právo na ich vyrubenie, vybratie a vymáhanie, **na konanie o penále sa rovnako použije ustanovenie tohto zákona o sankčnom úroku** a na konanie o pokutách a zvýšení dane sa rovnako použije ustanovenie tohto zákona o správnych deliktoch.

S poukazom na citované ustanovenia zákona odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/10/2007-40 zmeniť a rozhodnutie žalovaného a správca dane zrušiť pretože nesprávne právne vec posúdili. V tomto prípade vydal správca dane dňa 23.10.2006 rozhodnutie, ktorým vyrubil penále za nezaplatenie dane z prevodu a prechodu nehnuteľností v lehote jej splatnosti v sume 1 775 944,-- Sk. Žalovaný rozhodnutie Daňového úradu Košice I. potvrdil dňa 27.11.2006 napadnutým rozhodnutím. Aplikáciou ustanovenia § 110e zákona č. 511/1992 Zb. na daný prípad bola splnená podmienka na podriadenie konania o sankcii režimu priamej retroaktivity a z uvedeného dôvodu rozhodnutia daňových orgánov boli vydané v rozpore so zákonom.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. a priznal žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech náhradu trov konania vo výške 10 000,-- Sk podľa § 151 ods.1, 2 O.s.p. tak, ako ich výška vyplývala zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia a to za súdny poplatok zaplatený za žalobu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 26. júna 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková